

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Anno Episc. 4. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

sponsam etiam castitati, potentissimis verbis coëgit. Exinde cum Romam profectus fuisset, qui casam Divi exusserunt hostes, malè omnes perierunt, & id ipsum Pontifici, cum fieret, Romæ G A L G A N V S narravit. Redux deinde ad beatam missionem illis verbis à Deo vocatus est: *Satis est quod laborasti; metes nunc quod seminasti.* Quin igitur & tu laboras, nec parcâ manu rectè facta seminans? Ibi certè falcem suam in alienam messem nemini licebit mittere. *Ex Ferrar.*

Laqueus est mundus, qui voluptatibus & opibus, velut escis, objectis, allicit atque capit incautos, & secum trahit in nassam interitûs. Unde vix possibile videtur, ut, qui mundi legibus vivit, immaculatus hinc emigret. Hugo Philonius de Scient. bene mor.

S. ANNO EPISC. 4. Decembris.

ANNONEM à puero pater suis, hoc est militariis, studiis imbuir. Abhinc avunculo auctore à Marte ad Musas honestissimâ defectione transivit. Iam Musæ commendarunt Henrico III. Imp. qui eum inter Palatinos suos adlectum mox insulâ Colonienfî donavit. Hâc ornatus ad concionem numquam sine lacrymis auditus est; quod fuisse signum veluti omnium singultibus daret. Diuitiis cum afflueret, sæpe tamen nec obulum ipse, omnia pauperes habebant, quos ille velut thesauros suos (& erant) secum circumducebat, pater idem horum, & mater pupillorum. Aedes xenodochii unas, monasteriorum condidit & amplissimè dotavit quinque, non morituras filias. Libertatis Ecclesiasticæ egregius propugnator insulam nulli, neque adeò, à quo eam acceperat, Cæsari submittebat, juris quàm vitæ appetentior. Sed

Sed nec urbe pulsus à civibus suis animum despondit. Quòd tamen redux alieniorem ab his animum ferret, visus est sibi noctu, cum inter Divorum Episcoporum comitia locum vellet capeffere, aditu prohiberi, quòd in veste cetera candidissimâ unicam maculam præ pectore gestaret, quam tamen ipsam mox una cum injuriæ memoriâ ex animo delevit. Mortuus est anno M. LXXV. cum se MARIAE unicè ac sæpiùs commendasset. Cælum nempe subiturus januam hujus pulsabat. *Ex Surio.*

Tandiu quisque peccata sua ignorat, quamdiu curiosè aliena considerat: qui semetipsum aspicit, non quarit in quo alios frequenter reprehendat, sed in semetipso, quod lugeat. S. Bern. l. de Inter. Domo.

S. BARBARA V. & M. 4. Decembriss.

NVllius tam a vitâ nomen abluit, quam BARBARÆ. Dioscorum habuit parente Deorum mancipium, ipsa DEO addicta. Matura, ob formam, turri inclusa, libertate Christianâ, si unquam, est usa. Ter sanctæ enim Triadi devota, ut fidei radii splendidiùs animis illucerent, binis fenestris tertiam superaddidit, balneum verò multâ cruce insignivit, gnara qui mentibus lavandis ex hâc fontes scaturirent. Interea cum stomacho Dioscorus intelligit, filiam Christianam esse, & ferro insequitur. Sed sinum, quo parens expulerat, mons præbuit disclusus. Et lubens thesaurum hic occulasset, nî, qui miraculum viderat, innocentem oviculam pastor nequam prodidisset. Captam itaque filiam inaudito exemplo ad tribunal pater rapit, cædi virgis viscera sua videt, sanam à Christi manu iterum affligi, quin ubera etiam castissimæ abscondi, non facturus, si bibisset ubera.